

Δεληγιάννης ὁ πολὺς
καὶ ὁ νάνος Φασουλῆς.

— Τί θέλετε ; ... μακρὰν ἐμοῦ οἱ ἀποστάται ὄλοι...
μακρὰν οἱ ὄφεις ἀπ' ἐμοῦ, οἱ τόσον λοβόλοι.
— Σὰς δικαίονω, ἀρχηγέ, εἰς β,τι κί' ἀν εἰπήτε,
καθόσον ἡ καρδία μου μεγάλως σὰς λυπεῖται.
Αὐτὸς ὁ Λογιώτατος ὁ τοῦ Λογιωτάτου
ὕπηρξε νέα συμφορὰ καὶ κτύπημα θανάτου.
Τίς δαίμων τὸν ἐξήμεσε, τίς κόλασις, τίς Ἄδης,
κί' ἀπέτυχε τὸ κόμμα μας καὶ ὁ Γεωργιάδης ;
Ἄνελπιστον πραγματικῶς αὐτὸ τὸ νέον τραῦμα,
ἀνελπιστον πραγματικῶς καὶ τῶν θαυμάτων θαῦμα,
καὶ οὔτε εἶναι δυνατὸν τοιοῦτον τι ν' ἀκούσης,
χωρὶς νὰ πάθης τοῦ νοδὸς σπουδαίας παρακρούσεις.
— Οἱ πάντες παρεδόθησαν εἰς μέθην καὶ κραιπάλην
καὶ τοῦ λαοῦ τὸ φρόνημα παρεβιάσθη πάλιν.
Μηχανορράφοι, ἐχιδναί, κροκόδειλοι, ξιφίαι,
Ἀδστριακῶν καὶ προδοτῶν καὶ Ἄγγλων συντροφίαι,
καὶ ἄλλα τόσα τέρατα καὶ δαίμονες τοῦ Ἄδου
συνώμοσαν καὶ κατ' ἐμοῦ καὶ τοῦ Γεωργιάδου.
Ἐπέμβασις τρομακτικῆ, ἐπέμβασις ἀγρία...
μηχανορράφοι, ἐχιδναί, ἀνήμερα θηρία...
λόγχη παντοῦ, ἐπέμβασις, πλεκτάνη, ψεῦδος, δόλος...

παρεβιάσθη ὁ λαὸς τῆς Θεσσαλίας ὄλος,
καὶ ἀν μὲ τὴν μερίδα μου συντεταγμένος ἦτο
κί' ὑπὲρ ἐμοῦ ἐφώναζε ἀκαταπαύστως ζήτηω,
ἀλλὰ ὑπέκυψε κί' αὐτὸς εἰς τὴν ἰσχὺν τῆς βίας
καὶ βιασθεὶς ἐψήφισε τυφλὸς ὡς ὁ Τωβίας.
Καὶ ἡ ψυχὴ μου πρό τινος ἐφαίνετο πῶς χαίρει
κί' ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν Γραβιά μου ἐσφιξε τὸ χέρι,
καὶ μετ' ἐκείνου τρυφερὰς συνήψα ὀμιλίας,
κί' ἐλούσθη εἰς τὰ ὕδατα τῆς λίμνης Κασταλίας,
κί' εἰς τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν ἐπήγα κατ' εὐθειαν
κί' ἠρώτησα περίτρομος τὴν ἱερὰν Πυθίαν,
καὶ ἤκουσα φωνὴν σεπτὴν καὶ φοβερὰν συγχρόνως,
καθὼς ἐκείνην τοῦ Μοῦ, νὰ ὀμιλῇ ἐντόνως,
κί' ἐκαίετο εἰς τὸν βωμὸν ὠμῶν κρεάτων λίπος
καὶ γύρω μου ἤκούετο μυστηριώδης κτύπος,
καὶ βαρβαρόφθογγα πτηνὰ τὰς πτέρυγας ἐκτύπων,
κί' ἐγὼ πολλὰ πρὸς τὴν θεὰν τὴν χρησιμοδότιν εἶπον,
ἐκείνη δὲ μ' ὑπέδειξε ὁδὸν ἀνθοστρωμένην
καὶ μίαν γέφυραν χρυσοῦν τοξοειδῶς κτισμένην,
καὶ ἄλλο τι δὲν ἔμενε ἴστων πρῶτον ἐν τοῖς ἴσοις,
ἢ ἓνας μόνον θρίαμβος ἴστων ἐκλογὴν Λαρίσσης.

Καὶ ἤμουν τόσο βέβαιος καὶ ἐπίστευα εἰκότως πῶς ὁ γνωστὸς ἡμέτερος θὰ ἐπιτύχη πρῶτος, ποῦ ἤμουν πάλιν ἔτοιμος μὲ κοπιερὸν μαχαίρι νὰ κατακέψω ριζιθὸν καὶ τᾶλλο μου τὸ χέρι, καὶ νὰ τὰ ρίξω καὶ τὰ δρῶ ὅτων σκουπιδιῶν τὸ κάρο...

Φ.— Ἀφήσετέ με πρὸς στιγμὴν ἀναπνοὴν νὰ πάρω. Ναὶ μὲν ὁ Λογιώτατος τῆς Θεσσαλίας δίδει πικρὸν νηφοκεκκῶμον εἰς σᾶς καὶ τὸν Λεβίδη, ναὶ μὲν σᾶς ἐπολέμησαν Αὐστριακοὶ προδῶται, ναὶ μὲν καὶ πάλιν λάχανα κατ᾽ ἕξερὰ θὰ τρῶτε, ναὶ μὲν ὅτι βρόντο ἤγανε τὰ νέα ὄνειρά σας καὶ τοῦ χεριοῦ τὸ σφιξιμο καὶ ἡ πολλὴ χαρὰ σας, ἀλλ' ἡ ἀποτυχία σας καθόλου δὲν σημαίνει, ἀφοῦ μὲ σᾶς τὸ φρόνημα τῆς Θεσσαλίας μένει. Καὶ ἂν ὁ Τρικούπης ἔκρδισε καὶ πάλι, τὸν κακὸ του... μὰ τοῦ λαοῦ τὸ φρόνημα δὲν εἶναι ἰδικό του... καὶ ἀφοῦ ὀλόκληρος λαὸς ἐσᾶς καὶ μόνον θέλει, ἂν βουλευτὰς δὲν ἔχετε, γιὰ τοῦτο μὴ σᾶς μέλη. Ἄν δὲ καὶ πάλιν ἔξαφνικὴ ἐπλάκωσε μαυρίλα καὶ ἂν τᾶκαμε ὁ κύριος Γεωργιάδης νίλα καὶ οἱ Θεσσαλοὶ ἐψήφισαν τὸν ἄλλο τὸν χαλντούπη, μένει σὲ σᾶς τὸ φρόνημα καὶ εἰ ψῆφοι ὅστιν Τρικούπη. Φωνὴ λαοῦ, φωνὴ θεοῦ... αὐτὸ συλλογισθῆτε καὶ ἀμέσως εὐδοκῆσετε νὰ παρηγορηθῆτε.

Δ.— ὦ! ναί, ἂν ἐμαράνθησαν τῆς δόξης αἱ μυρσῖναι, πλὴν τοῦ λαοῦ τὸ φρόνημα ἡμέτερον θὰ εἶναι, φρονῶ δὲ πῶς τὸ φρόνημα τῶν εὐφρονούντων μένει ἀγνὸν καὶ ἀκηλίδωτον ἐν τῇ *Συντεταγμένῃ*, μ' ἐκείνην δὲ συντάσσονται τὰ φρόνημα στοιχεῖα καὶ εὐπὼ ἀποτάσσονται ἐν τῇ ἀποτυχίᾳ.

Φ.— Καὶ τώρα, πρωτοκάθεδρε, σᾶς συμβουλεύω πάλιν ν' ἀφήσετε τῶν σκέψεων τὴν τόσῃν παραζάλην καὶ τίτλον νὰ προσλάβετε ἀκόμη ἄλλον ἕνα...

Δ.— Αὐτὸς ὁ Λογιώτατος...

Φ.— Ἀκούσετε καὶ ἐμένα.

Ἐπῆρχε, λέγουν, βασιλεὺς ποτὲ ὅστιν Ἰσπανίαν, ποῦ εἶχε νόσον ὅπως σεις, τῶν τίτλων τὴν μανίαν. Καὶ αὐτὸς δὲν ἀπελπίζετο εἰς τὰς ἀποτυχίας, ἀλλὰ ὁσάκις ἔχανε τοῦ κράτους Ἐπαρχίας, ἐπωνυμίας μόνος τοῦ ἐλάμβανε μεγάλας, ὡς δτου μὲ τοὺς τίτλους τοῦ ἀπέμεινε ὁ τάλας. Αὐτὸ νὰ κάμετε καὶ σεις...

Δ.— ὦ! ναί, μακράν, προδῶται, καὶ εἰς ἐμὲ προσέλθετε καὶ νέους τίτλους δότε.

Φ.— Ὀνομασθῆτε ἀρχηγὸς τῆς μὴ διηρημένης, ἀρχισυντάκτης ἀρχηγὸς τῆς νῦν *Συντεταγμένης*, τῆς ἐνιαίας, τῆς μιᾶς καὶ τῆς ἀδαιρέτου, καὶ δι' αὐτοῦ θαμβώσατε τοῦ τίτλου τοῦ προσθέτου. Τῆς Ἰσπανίας τὸν κλεινὸν Μονάρχη, μιμηθῆτε καὶ μ' ἕνα τίτλον σπεύσατε νὰ παρηγορηθῆτε.

Δ.— ὦ! ναί, ἡ ἀδαιρέτος καὶ ἡ *Συντεταγμένη*!... αὐτὴ ὡς μόνη μου ἐλπίς καὶ σωτηρία μένει...

Ἄς τόχω κᾶν μιᾶς τιμῆς τοσοῦτον ἐξαιρέτου νὰ μ' ὀνεμάσουν ἀρχηγὸν μιᾶς ἀδαιρέτου, συντεταγμένης τακτικῶς καθ' ἑλκας τῆς τὰς τάξεις καὶ ἐπιχειροῦσης δι' ἐμοῦ συντεταγμένας πράξεις.

Φ.— Αὐτὸς ὁ νέος τίτλος σας τὸν κόσμο θὰ σαστίσῃ καὶ τοῦ Ἰρικούπη βέβαια πολὺ θὰ τοῦ κοστίσῃ. Καὶ ἂν δὲν ἐθριαμβεύσατε ὅστιν νέαν ταύτην πάλιν, εἰς τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν ἀπέλθετε καὶ πάλιν, καὶ ἐγὼ κατόπιν ἐρχομαι μὲ σᾶς συντεταγμένος, γιὰτι καὶ ἐγὼ εὐρίσκομαι πολὺ ἀπηλπισμένος, καὶ ἕνα προσμένω μοναχὰ μετὰ χαρᾶς ἐξάλλου, νὰ γίνουσι οἱ ἀπόπατοι ἐκεῖνοι ἐκ κρυστάλλου, καὶ τότε, πρωτοκάθεδρε, καὶ ἐγὼ θὰ ξεθυμάνω, ὅταν κενώσω μιὰ φορὰ σὲ κρυστάλλα ἐπάνω.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Καὶ Ἱστορία γράφεται μακρὰ τῶν Ἀθηνῶν, τὸν πάλαι κόσμον γράφουσα καὶ τὸν σημερινόν, καὶ οὕτω πῶς θὰ ἐξαφθῇ ὁ πρὸς τὸ Ἄστυ ἔρως, εἰς ταύτην δὲ αὐτοτελὲς θ' ἀποτελέσῃ μέρος ἡ ἔρευνα τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ Τουρκοκρατίας μὲ χάρτας καὶ περιγραφὰς πολλὰς τε καὶ παντοίας. Τὸ ἔργον περισπούδαστον καὶ ἐπίπονον τὰ μάλα, μὰ ἔχει προτερήματα καὶ ὁ συγγραφεὺς μεγάλα, οὐδ' ἐμπειρότερον αὐτοῦ θὰ εὕρουν αἱ Ἀθηναῖοι... Δημήτρης ὁ Καμπούρογλου ὁ συγγραφεὺς θὰ εἶναι. Καὶ Ἱστορία ὡς αὐτὴν δὲν θὰ γραφῇ ὁμοία, καὶ ἐκάστου τεύχους ἡ τιμὴ δραχμὴ θὰ εἶναι μία, διότι, ὡς θὰ ἴδετε καὶ εἰς τὴν Ἀγγελίαν, εἰς τεύχη θὰ ἐκδίδεται διὰ τὴν εὐκολίαν.

Καὶ ἄλλο τεύχος τέταρτον εἰς φῶς ἐξήλθεν ἤδη τοῦ Λεξικοῦ τοῦ Γιάνναρη ὑπὸ Κωνσταντινίδου. Τοῦ τεύχους λέξις ἀρχικὴ ἐστὶν ὁ *Βουκεφάλαιος* καὶ ἡ τελευταία λέξις τοῦ *Διαστηματικός*, καὶ εἶναι ὄντως λεξικὸν μὲ ἀρετὰς μεγάλας καὶ ὁ συγγραφεὺς τοῦ φαίνεται πολὺ προσεκτικός.

Περὶ τῆς πολιτείας τοῦ Σόλωνος μελέτη καὶ ἰσχυόντων νόμων ὅστιν Σόλωνος τὰ ἔτη, σπουδαία πραγματεία ὑπὸ τοῦ Μακρυγιάννη, ποῦ τίτλον δικηγόρου ἐντὸς μικροῦ λαμβάνει. Ἐσχάτως ἐξεδόθη ἐν Σύρου Ἐρμούπολει, καὶ ἄς τὴν ἀγοράσων οἱ ἀδουκάτοι ἔλοι.

Ὁ Ρωμηὸς γνωστὸν σᾶς κάνω — πῶς ὅτι σπῆτι μου ἀνέθη,
ὅστιν Νεάπολιν ἀπάνω, — καὶ ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ ξενοδοχεῖον Εὐδῆ, — ὅτι ὅτι λάδι, τρεῖς ὅτι ζῦδι,

μὲ Χημεῖον, μὲ μιὰ μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μιὰ χήρα δίχως ἄνδρα, — πούταν ἄλλοτε μαμμυ.

Τυποὶ τοῦ Σταυριανοῦ — τοῦ ἰππέως τοῦ κλεινοῦ.